

"רצחתי את ההורים מבני שלא נתנו לי את הבת!"

שהוא תיכף נפל. מיד אחרי זה יריתי על אשתו ועל בנו. אני לא זוכר בדיוק כמה כדורים יריתי על כל אחד מהם. אבל אני זוכר שהרקתי עליהם את כל הכדורים של האקדח.

★ ★ ★

פגישה בעזה

אחרי שגממתי לירות בהם, סגרתי המקום. ידעתי שתבוא משטרה ולא רציתי שיתפסו אותי.

"אחרי הרצח הכפול הזה הבנתי שאני צריך לברוח מן הארץ אם אני לא רוצה שהמשטרה תתפוס אותי. ידעתי שיפסדו את התמונה שלי בעתון ובסוף התברר שלי ילשינו עלי למשטרה.

"למחרת הגעתי אל רמלה, נסעתי לתחנה המרכזית בתל-אביב, ומשם לקחתי מונית ונסעתי לאשקלון. מאשקלון המשכתי ללכת ברגל לכיוון עזה עד שהגעתי שם למחנה פליטים.

"הערבים שאני פגשתי במחנה סידרו לי עבודה בבית-החולים דאר אל-שיפה בעזה, ושם עבדתי בתור כובס. הייתי כבר בטוח

איים שראו מרחוק את המכות ורצו להפריד. הבדואים שראו כמה אני מרוגז הומינו אותי לבוא לישון אצלם. באותו ערב הייתי איתם. "במשך הלילה סיפרתי לבדואים את כל מה שקרה עוד מחיפה, האירוסין שלי ובכלל, והם הבטיחו לי לעשות סולחה עם מחמד סעיד.

"באמת, שבוע ימים אחרי זה הם באו אלי לחיפה, אמרו לי שדיברו עם האבא של בן-שרה, ושהוא הסכים לסולחה.

"קניתי לי הרבה דברים לסולחה ונסעתי עם עוד 20 אנשים למאהל של הבדואים בשביל הסולחה. מתי שבאתי לשם ההורים של בן-שרה לא רצו לבוא וסירבו להשלים. לא רציתי לריב באותו יום, ולקחתי את כל הדברים שהכנתי בשביל הסולחה ונסעתי חזרה עם האנשים שבאתי לחיפה.

"כמה זמן אחרי זה החלטתי שאני צריך לחטוף את בן-שרה. באותו זמן היא למדה במינור בירושלים. הבנתי לי אקדח ונסעתי לירושלים.

"הגעתי למינור וחייכתי בחוק. ידעתי ש-היא צריכה לעבור שם עם עוד כמה תלמידי דות. אחרי שהיא הלכה עם התלמידות ורא-תה אותי במקום היא התחילה לצעוק. גם כל

"אז מה אם עשיתי רצח. יותר ממאסר-עולם לא אקבל בשביל זה. בכלל לא איכפת לי מה חושבים עלי כל האנשים. הם אף פעם לא עשו רצח — ולא יודעים למה ביראדם הולך לרצוח מישהו אחר.

"בגלל זה שאני יודע שמהכנה לי מאסר-עולם, לא איכפת לי אם הממשלה תאשים אותי גם בריגול לטובת המצרים, בזמן שברחתי מן הארץ לעזה, אחרי שתי הרציחות שעשיתי — והנסיון לרצוח אדם שלישי ביריות מאקדח במינור דיראפאת שלידי בן-תשמש, סיפר השבוע אסעד ואקד, שעה שהובל כבול בידיו וברגליו לבית-המשפט. "אפילו שבית-המשפט מינה לי לפנוגר את אחד מעורכי-הדין הפד-בים ביותר בארץ, מתתיהו עצמון, לא מעניין אותי. אני חושב שלי-משפט לא אצטרך עורך-דין כי כבר הודיתי בכל האשמות של הרצח, ואפילו הראיתי למשטרה בדיוק איך עשיתי את הרציחות.

"אני רוצה לספר בדיוק למה רצחתי, אולי סוף סוף בניאדם יבינו. כ-7 העניין הזה התחיל לפני חמש שנים בערך. באותה תקופה עבדתי בתור כובס בבסיס-האימונים של המשטרה בשפרעם.

"באותו זמן פגשתי קרוב משפחה שלי בחיפה. הוא ביקש ממני שאלך לבית של מחמד סעיד.

"זה סיפר לי שיש לו סכסוך עם שכן שלו, והוא רוצה שאעשה ביניהם סולחה. הסכמתי. מאז שעשיתי את הסולחה הווגמתי כל הזמן לבוא אליהם הביתה. ובמשך הזמן הכרתי את הילדה שלהם, את בן-שרה. אני זוכר שזה היה בערב אחד, מתי

ידויו המלא של



"יומיים אחרי זה מתי שבאתי לבקר אותם בחיפה, ראיתי שכל הדלתות שלהם סגורים. "אחרי כמה זמן שמעתי שכל המשפחה עברה לגור למינור בדיראפאת, ושעזבו את חיפה."

★ ★ ★

חופשה בחג-המוולד

במשך שנתיים מיום שהם עזבו את חיפה ועברו לדיראפאת לא הלכתי לבקר אותם. חודשיים בערך לפני שעשיתי שם את הרצח נסעתי לבקר אותם.

"איך שהגעתי למקום והם ראו אותי, הם תיכף התנפלו עלי והתחילו להרביץ לי. הי-תה שם קטטה גדולה וכל הילדים המשיכו להרביץ לי. היה לי מזל. היו שם כמה בדר-

שההורים של בן-שרה היו במטבח, והתכוונתי ללכת לעבודה שלי בשפרעם, בושרה תפסה אותי ואמרה לי שהיא רוצה שאשאר לישון אצלם בבית. גורא רוצה עלי זה כי בושרה הייתה ילדה גורא יפה. שאלתי אותה למה היא רוצה שאשאר בבית. היא אמרה לי שהיא רוצה לראות אותי, ושלמחרת בערב אחכה לה ליד בית-הספר.

"כל פעם מתי שהיינו נפגשים, בושרה דיברה איתי שהיא רוצה שנתחתן. אני דווקא הסכמתי, ואמרתי לה שאני רוצה לדבר עם ההורים על חתונה. מתי שאמרתי את זה בושרה לא הסכימה שאספר להורים. אני אפילו לא יודע למה היא פתחה. סוף סוף אני קרוב משפחה שלה, הבת-דודה שלי התחתנה עם הסבא שלה."

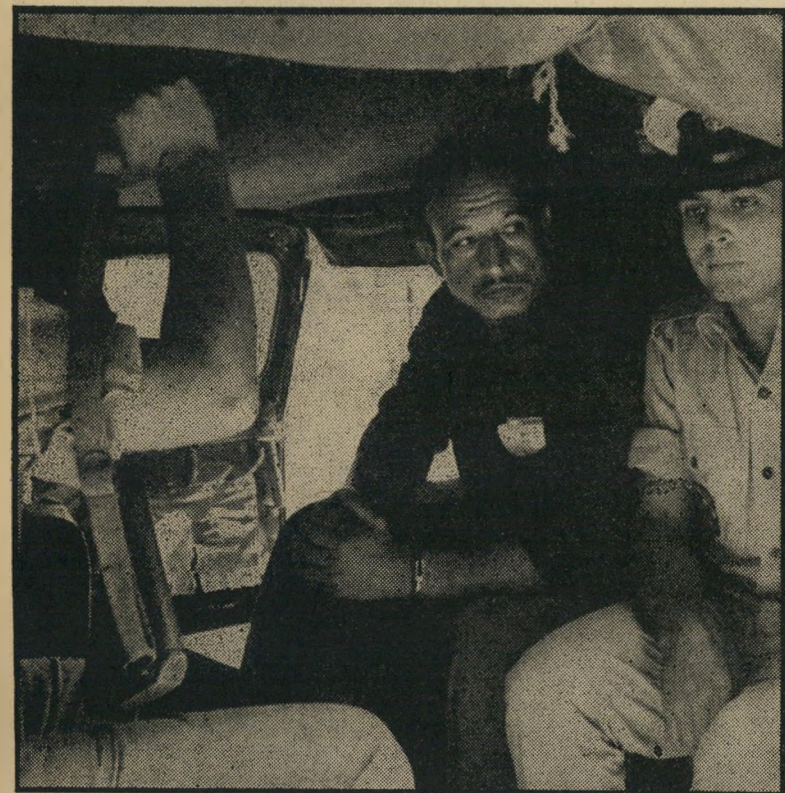
★ ★ ★

אצל התופרת בנצרת

ליב שדי התחיל להיות חם. כל יום אני אורב אותה יותר. לא יכולתי לעמוד בזה. ניגשתי אל ההורים שלה ואמרתי להם שאני רוצה להתחתן עם הילדה שלהם. ה-הורים שלה הסכימו לחתונה. הם היו מבסר-סים שיהיה להם חתן שעובד במשטרה. עוד באותו יום הלכתי להורים שלי ולאחיות שלי ואמרתי להם שאני רוצה לקחת את בושרה לאשתי. באותו ערב הלכתי עם כל המשפחה שלי לבית של בושרה, וביקשנו באופן רשמי את ידה של בושרה. אביה הסכים, ואפילו קבעו זמן מתי לקנות דבר-ים ולהתכונן לאירוסים.

"אחרי שבוע הלכתי עם אחותי לטיפה ועם בושרה בשביל לקנות דברים. קניתי לבושרה שמלה יפה, נעליים, וכל מיני בגדים אחרים. אחר-כך גם קניתי לה טבעת אירוסין, ו-לקחתי אותה לתופרת בנצרת שתתפור לה הרבה בגדים.

"ואז, לפתע, ביום אחד הכל נעשה לי שחור לפני העיניים. באותו יום ישבתי אצל מחמד סעיד בבית. פתאום בא אלי, ואמר לי שהצת שלו לא רוצה שאתחתן איתה.



שהצרות שלי נגמרו ולעולם לא יכניסו אותי לבית-הסוהר למאסר-עולם.

"רק שחודש לפני שהתחילה המלחמה עם ישראל, ניגשו אלי פתאום מהמודיעין. ה-מצרי, וביקשו ממני להיכנס לישראל ולהשיג שם כל מיני דברים. לא רציתי להסתבך. פחדתי שהמשטרה תתפוס אותי ואז ייגמר לי החופש. וסירבתי. המצרים התרגזו עלי ושאלו אותי אם ככה אני משלם להם ברע. בעד הטובה שהם עשו לי. הם הכניסו אותי לבית-הסוהר בעזה. ישבתי בבית-הסוהר עד שהתחילה המלחמה עם ישראל.

"ביום המלחמה ברחתי מבית-הסוהר ביחד עם כל האסירים האחרים. הלכתי בחזרה ל-בית-החולים, והמשכתי שם בעבודה.

"ביום שהצבא הישראלי כבש את עזה, הם גם הגיעו לבית-החולים. משם לקחו את כל העובדים וגם אותי והביאו אותנו לבית מעצר ישראלי בעתלית. שם נשארת 52 יום. כל יום פחדתי מחדש שידעו שאני הוא הרוצח מדיראפאת.

"אחרי שלושה שבועות במעצר התחלתי לפחד פחות. ראיתי שלא הבחינו בי, וחשבתי לי בלב שלעולם לא ימצאו אותי. הרגשתי עוד יותר טוב כשהחזירו אותנו לעזה. ואז גם המשכתי לעבוד בבית-החולים.

"פתאום, בסוף-החודש שעבר, באו שר-טרים לבית-החולים, קראו לי ואמרו לי שהם עוצרים אותי בגלל הרצח של דיראפאת. "בהתחלה הייתי גורא מבולבל וגורא פחד-דתי. ניסיתי לחשוב כל הזמן איך הם הגיעו אלי. שברתי לי את הראש לדעת אבל שום דבר לא עזר לי.

"אחר-כך, כשהעבירו אותי לתחת המש-טרה בבית-תשמש, סיפרתי לחוקרים את כל המעשה ואפילו הראיתי להם איך רצחתי."

התלמידות עזרו לה וצעקו וברחו לתוך המינור. ראיתי שככה אני לא אוכל להשיג אותה. ידעתי שלחופשת חג-המוולד היא תקבל חופש ותסע הביתה. החלטתי שזו תהיה ההזדמנות הטובה שלי."

★ ★ ★

כך כדורי האקדח

לפני חג-המוולד לקחתי את האקדח, הכנסתי שמונה כדורים למחסנית שלו ואחד לתוך הקנה. נסעתי מנצרת ליפו. שם ניגשתי לחבר שלי וכל היום שתינו ביחד איתו משקאות חריפים. הרגשתי איך אני נהיה שיכור מזה. אז, בבית-אחא עליה לי הדם ל-ראש, החלטתי לקחת טכסי, לנסוע למינור דיראפאת ולקחת משם את בן-שרה בכוח.

"כשהגעתי אל הבית, ראיתי שהדלת סגור-רה. בלי הרבה חוכמות החזקתי בידתי ה-דלת ופתחתי אותה. הדלת רק הייתה סגורה. היא לא הייתה נעולה. איך שנכנסתי לתוך הבית ראיתי את בני המשפחה יושבים. ב-אותו זמן הם עמדו לפני הארוחה.

"מחמד סעיד אמר לי שבחיים שלו הוא לא יתן לי את הילדה שלו. כל הזמן שדי-ברנו ראיתי שהוא כל פעם מנסה להתנפל עלי ולהרביץ לי. הוא רק חיכה להזדמנות הראשונה שתייה לו. גם הבן שלו שהיה ב-צד התרומם כל פעם מהמקום וחיכה להתנפל עלי. מרגע לרגע היה יותר ויותר קשה ל-עמוד שם ככה.

"פתאום ראיתי איך האבא האמא והילד קמו בבת אחת כמו לפי איזה סימן ורוצים להתנפל עלי.

"מחמד סעיד היה הכי קרוב אלי, והוא גם התקרב אלי. יריתי בו כדור אחד וראיתי



בגללה
רצח אסעד את הוריה. בוש-רה (תחת החץ) היא כיום בת 17 וחצי וצולמה במינור סטיונס דה-פול.